

Razboi si pace. Pace, mai putina

Unde ramasesem ieri? La cei care trag cortina peste lucrurile simple, sanatoase. Cu referire la povestea noastra de ieri, aceea a Festivalului International de Teatru, despre care spuneam ca e o intamplare fericita, ca a dezmostit atmosfera burgului schimbandu-i parfumul si sunetul. Nu vom relua discutia despre efectele tamaduitoare ale Festivalului; am facut acest lucru ieri, departe de intentia unor laude desantate, doar din convingerea ca cele zece zile sunt un castig pentru Sibiu. Probabil ca suferinzii de paranoia, tesatorii de teorii conspirative vor zbura cu gandul schiop catre cine stie ce intentii ascunse in spatele modului in care ne-am referit la FITS. Cine stie ce interese obscure ne imping la a spune ca Festivalul e o reusita, cine stie ce interese materiale sed la radacina gandurilor pasnice? Ca doar nimeni n-are voie sa gandeasca pozitiv, decat daca e rasplatit, nu? Cum sa spui ca s-a facut ceva bun, cand glasurile din armatele suferinzilor sunt gata sa traga la foc automat cu scenarii de spaga, manareli si alte alea? Vrei sa fii "trendy"? Atunci spui si tu: "Lasa, lasa, ca nu-i chiar asa, ca stim noi!". Nu stiu cine, cat si daca a manarit ceva la FITS, sincer sa fiu, nici nu ma intereseaza, prefer sa iau ceea ce e bun din acest eveniment, care e mai util localitatii decat o sala de sport dintr-un sat in care-si duc batranetile doar cativa octogenari, carora numai de facut miscare nu le arde. Nu spune nimeni ca totul a mers ca uns la FITS, ca spectacolele au fost, la unison, de o calitate indiscutabila. Sunt probleme de gusturi, de interpretare, dar dincolo de ele, trebuie sa admitem ca orasul a avut parte de vizibilitate si de castiguri. Materiale sau de alta natura. Nu trebuie sa fii din cale afara de destept ca sa demolezi ceea ce e cat de cat bun, sa arunci cu noroi in tot si-n toate, sunt atitudini la indemana oricui. Si cand spunem asta nu ne referim doar la Festivalul International de Teatru, ci la tot ceea ce se petrece in deabusolata societate romaneasca. Sunt din ce in ce mai putine lucrurile bune, domestice, care ne bucura, ne taie din incordarea aia fatala care ne-a imbratisat, incat e pacat sa le sacrificam pe "altarul" nihilismului. E adevarat ca intamplarile gri ce se perinda pe plaiurile mioritice te indeamna mai degraba sa privesti jumatatea goala a paharului, dar putina abatere de la regula asta paguboasa nu strica. O fi ostilitatea vocala fata de orice si oricine ovationata de puhoaietele insetate de sange, o fi sabia dreptatii un accesoriu care starneste admiratia, dar pacea-i pace, iar razboiul e razboi. Critica e fireasca, necesara, as spune chiar ca la noi e vitala (ma refer la combaterea argumentata). Cand insa - prin cine stie ce minune - se produce un lucru cuminte si cu minte, zau ca merita sa faci tunurile sa taca putin. Numai putin. Cat sa te convingi ca se poate trai si fara ele.

Cuvinte cheie: [festivalul international de teatru](#) [teatru](#) [international](#) [festivalului international de teatru](#) [sala de sport](#) [sport](#) [fits](#) [spaga](#) [cort](#) [vara](#)